

POMOC PRO VEDOUCÍ MALÉ SKUPINKY ("MSK")

A. Cíle MSK.

1. MSK má být místem, kde je poskytnut prostor pro naslouchání, pro sdílení se a pro dialog. Zde mohou být VYSLOVENY zkušenosti, problémy a otázky, aniž by na vše muselo být okamžitě vyčerpávajícím způsobem odpovězeno.
 - Hovor nemá být teoretickou diskusí.
 - Hovor má zůstat na osobní rovině.
 - Příliš osobní a vnitřní věci, problémy, by se ve skupince neměly rozhovořovat. (Nabídnou možnost osobního pohovoru.)
2. MSK má být zkušeností života ve společenství.
 - Vyzdvihujeme, že jsme spojeni společnou vírou, že si nejsme cizí.
 - Atmosféra MSK by se měla vyznačovat otevřeností, důvěrou a pravdivostí.
 - Mělo by se vyvíjet vzájemné chápání se, právě k chybám a slabostem.
3. V MSK má být umožněna výměna zkušeností a vzájemné povzbuzování a posilování se ve víře.
 - Katecheze z minulého týdne a rozjímání mají být uvedeny do vztahu se všedním životem.
 - Rozhovory mají pomoci vzít vlastní život vážně.
 - Schopnost mluvit o vlastním životě a víře musí mít někdy čas k růstu.
 - Bezpodmínečně se vyžaduje diskrétnost.
 - Zkušenosti nerozpítvávat, nehodnotit, neposuzovat, neodsuzovat
 - "Nepoučovat" navzájem!!
4. MSK by měla být místem modlitby.
 - Věci vyřčené nechat "doznít" v chvíli ticha před Boží tváří. (A případně na vyřčené reagovat modlitbou.)
 - Formulované modlitby někdy ulehčí společné modlení.
 - Adresát modlitby je pouze Bůh (ne lidi kolem mě)
 - Modlitba není prostředek poučování či kritiky druhých ...
5. MSK má být pomocí na cestě k osobnímu rozhodnutí z víry.
 - Rozhodnutí může padnout pouze na svobodě.
 - Strach, úzkosti a starosti musí být brány vážně.
 - Neposuzovat "kvalitu".
 - Je třeba trpělivosti, Bůh může vždy dosáhnout víc, jen když věříme.

Ale:

Osoba je důležitější než metoda.

Duch je důležitější než pravidlo a norma.

B. Úlohy vedoucího MSK.

1. Podnítit rozhovor ve skupince a udržet ho v pohybu. "Aktivně naslouchat."
 - Motivovat členy.
 - Zvolit vhodnou formu začátku rozhovoru.
 - Rozsáhlejší otázky (problémy) odložit, poukázat na osobní rozhovor. Dbát na to, aby se ke slovu mohli dostat všichni, ne jen ti, kteří "stále" mluví...
 - Vydržet chvíle mlčení.
 - Akceptovat pocity. Třeba pozornosti a trpělivosti.
2. Do rozhovoru vnést vlastní víru.
 - Nevтіravá, nedramatická mluva.
 - Svědectví není dogma.
 - Důležité jsou maličkosti a věci všedního života.
3. Modlit se za členy MSK.
 - Napsat si jejich jména a denně je Pánu přednášet.
 - Před setkáním MSK si v modlitbě "vzpomenout".
 - Věci, které by ho "zatěžovaly" vždy oddat Pánu – zásada duchovního doprovázení.
4. Případné nedořešené otázky předat vedoucímu semináře.
 - Referovat vedoucímu semináře jak setkávání probíhá.

C. Postoj vedoucího.

1. Osobní PRAVDIVOST.
2. ÚCTA ke členům MSK.
3. POROZUMĚNÍ.
4. Umění se VCÍTIT.
5. Postoj LÁSKY a SLUŽBY.

D. Základní pravidla rozhovoru v MSK.

1. Každý člen MSK nese zodpovědnost sám za sebe.
2. Účastníci mají mluvit za sebe "já", ne "my" ...
3. Názorové rozdílnosti a "konflikty" nejsou žádným neštěstím.
4. Vedoucí má "aktivně" naslouchat.
5. Také vedoucí je člověkem na cestě.
 - Odolávat snahám nechat se "postavit na podstavec" ...
 - Spíše se držet zpět.
 - Při rozběhnutém sdílení se zapojovat jakožto účastník (ne jako "vůdce").
 - Vedoucí MSK není žádný "teologický a naučný slovník", ani "děd vševěd".
6. Modlitba!

- Žádný vedoucí MSK do tohoto poslání nejde bez Božího doprovázení!
Na to myslí v KAŽDÉ situaci ...

Podle: "Hilfen für Leiben von Glaubens-Gesprächsgruppen" z Katolického evangelizačního centra v Maihingen (Německo).

Přeložil a mírně upravil: Ignác Mucha

